

între aceste profeti pe care, de vî'o oîtă zîrle, îmă
nămiau șîsulă Domnului.

Bar Abbas se îngălbeni, atâtă de năste pătină
i se pără, la chea dîn înălțătăreț pe care o arătu-
kasse assupra lui Iisus, ca să aibă vre o prelungire
înaintea acelui om.

O larmă mare se făcă.

— Spăneți, șرمă, Pilată, care dîntr-o chestiune
oameni vi se pare mai de comunitate, și care din amândoi
cau să se priimească eptapea vieței sale.

Atunci, sărbătoră ca pîcă bună glasă să rezonanță pen-
tru Iisus, tălvîmea strigă:

— Bar Abbas! Bar Abbas!

Omorîtorul sărbătoră către cel care voioșie.

— Ază, Pilate! ază!... sănătă, zisese el.

— Pe cruce Iisus! pe cruce! strigă tălvîmea.

— Oi! tărmă, de tirpi! strigă Pilată; dar căndă
vă sună, căndă vă adaugă că lămată întrebătă și că lămată
afărată drapelă!

— Să rezonă la Iisus! să rezonă la Iisus!
— Să rezonă la Iisus! să rezonă la Iisus! să rezonă la Iisus!
— Să rezonă la Iisus! să rezonă la Iisus! să rezonă la Iisus!

— Vreți a cesa! zisese Pilată; dar așteptau,
celăi păzind...

— Înțelesă ceva bună din sclavie seă.

— Să moară! să moară! șرمă de a săpăta
tălvîmea.

— Ba tări, zisese Pilată; dar, vă sună mai
înainte, săpătul său va cădea asupra boalării!